

Ерроулъ му отговори: отъ человекѣ-тѣ, които могатъ само да умъртвятъ тѣло-то, не ни е страхъ; да ни земжъ нѣщо не могатъ, защото ные нѣмаме нищо, а да ни не навиждасть за това нѣма причинж, защото не правиме никому нѣкожъ вредж. Нъ и ты можешъ да станешъ толкози богатъ колко-то и ные, ако оставишь лоше-то си занятіе и ще захванешъ да слугувашъ на Истинный-тъ Богъ; но ако не, тогава помни че сждь-тъ Божій прѣдстои за онези кои-то правять зло. — Серіозны-тъ нъ при това и просты-тъ думы на Игумень-тъ направихж дълбоко впечатленіе на разбойника. На другый день той бържѣ дойде при монасы-тѣ, донесе на Игумена отъ бѣдность-тж си три отъ свои-тѣ хлѣбове и единж питж отъ дивъ медъ, като даръ и склони ся да остане при тѣхъ, да работи пу-етж-тж земж и по единъ честенъ начинъ да добыва прѣпитаніе-то си. Скоро му послѣдувахж още и други отъ разбойници-тѣ; и тѣй станж цвѣтж-щій-тъ монастырь Оухе въ Нормандіж, кой-то още и днесъ носи име-то на благочестивый-тъ игумень. Съ врѣме отъ този монастырь станжжж още петнадесять, чрѣзъ кои-то цѣла-та околность станж-ла обработена и ся обьрнж въ единж часть отъ христіянскж-тж църквж. Това е станжло въ шестый вѣкъ.

Още по-важны за Западъ сж онези монастыри въ Англіж и Ирландіж, отъ кои-то толкози бодри благовѣстителі дойдохж въ Германіж. Пословица-та казува: «Онова кое-то ще стане копри-